

การบริหารจัดการความเสี่ยงด้านการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่

Fiscal Risk Management of Local Administration in Chiang Mai Province

กานต์สินี มูลดี

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการความเสี่ยงด้านการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ บุคลากรที่มีหน้าที่ปฏิบัติงานภายในกองคลัง จากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 211 แห่ง โดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่, ค่าร้อยละ, ค่าเฉลี่ย, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน, การวิเคราะห์ความแปรปรวน, การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า จากกลุ่มประชากรจำนวน 400 คน ส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 30-39 ปี มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี หน่วยงานที่สังกัด เทศบาล ตำแหน่ง ข้าราชการตำแหน่งประเภทวิชาการ และมีประสบการณ์ในการทำงาน มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป ระดับความคิดเห็นของปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงในการปฏิบัติงานด้านการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ระดับประสิทธิภาพของการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง ผู้ปฏิบัติงานด้านการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ที่มี อายุ, ระดับการศึกษา, หน่วยงานที่สังกัด และตำแหน่ง ต่างกัน มีการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านการคลังโดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณารายด้าน ตำแหน่งที่แตกต่างกัน พบความแตกต่างในด้านการกำกับดูแลกิจการและวัฒนธรรมองค์กร ผู้ปฏิบัติงานด้านการคลังที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านการคลังโดยรวมแตกต่างกัน ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงโดยรวมมีความสัมพันธ์กับการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่โดยรวม และปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงทุกด้านไม่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่

คำสำคัญ: ความเสี่ยง, ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยง, การบริหารจัดการความเสี่ยง

Abstract

The research population of fiscal risk management of local administration in Chiang Mai province includes officers who perform duties within division of finance from 211 local administrations in Chiang Mai Province by accidental sampling method. The tool used for data collection is a questionnaire about fiscal risk management by using frequency, percentage, mean, standard deviation, analysis of variance, correlation coefficient analysis and multiple regression analysis as the statistics used to analyze data.

The results of the research were as follows: From the population of 400 people found that most of them are between the ages of 30-39 years old with the bachelor's degree level and work at institute under the municipality at knowledge worker positions and having more than 10 years of work experience. The level of opinion on factors that causing risk in the fiscal performance of local administration in Chiang Mai Province is at a high level on the whole. Efficiency level of fiscal risk management of local administration in Chiang Mai Province overall is at a high level. Fiscal practitioners of local administration in Chiang Mai Province with different age, education, agencies and positions, there is no difference in total fiscal risk management. However, considering in each side with difference position, differences were found in terms of governance and culture. Officers with different work experience have difference total fiscal risk management. Total risk factors have a relationship with fiscal risk management of local administration in Chiang Mai Province. Factors that cause all side of risk did not influence the fiscal risk management of local administration in Chiang Mai Province.

Keywords: Risk, Risk factor, Risk management

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นการจัดรูปแบบการปกครองที่มีลักษณะการกระจายอำนาจการปกครองจากรัฐบาลส่วนกลางให้แก่ส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีโอกาสปกครอง และบริหารงานท้องถิ่นด้วยตนเอง (เกศริน เลิศกุศล, 2552, น. 1) ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับการถ่ายโอนภารกิจจากส่วนกลาง ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ต่อเนื่องมาจนถึงรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ที่ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะ และมีอิสระในการกำหนดนโยบาย การบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ (ไททัศน์ มาลา, 2554, น. 29) ในปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยมี 2 รูปแบบ คือ 1. การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบทั่วไป มีอยู่ 3 ประเภท ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) 2. การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ ปัจจุบันมีกรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา (รุ่งรัตน เจริญจิตต์, 2555, น. 9-11)

ปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีทั้งหมด 211 แห่ง ประกอบด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน 1 แห่ง เทศบาลนคร จำนวน 1 แห่ง เทศบาลเมือง จำนวน 4 แห่ง เทศบาลตำบล จำนวน 116 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 89 แห่ง (ข้อมูล ณ วันที่ 20 เมษายน 2563 รวบรวมโดย : กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) แม้ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีการดำเนินงานโดยยึด กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และหนังสือสั่งการเป็นหลักในการปฏิบัติงาน แต่ถึงอย่างไร องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายแห่ง ก็ยังคงประสบปัญหาในด้านการคลัง ซึ่งเป็นส่วนงานที่มีความสำคัญ และมีหน้าที่ดำเนินงานเกี่ยวกับการรับจ่ายเงิน การดูแลบริหารงบประมาณและทรัพย์สิน อย่างเช่น ปัญหาข้อจำกัดทางด้านรายได้ที่ไม่เพียงพอต่อการพัฒนา ปัญหาจากการกำหนดนโยบายของภาครัฐ ปัญหาด้านกฎระเบียบ และวิธีปฏิบัติงาน ปัญหาข้อจำกัดด้านบุคลากร ปัญหาเชิงภาพลักษณ์ ปัญหาการทุจริตของเจ้าหน้าที่ และปัญหาด้านการเมืองท้องถิ่น เป็นต้น ซึ่งจากปัญหาดังกล่าวอาจก่อให้เกิดความเสี่ยงในการดำเนินงานให้เกิดประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายขององค์กร อีกทั้ง การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม การเมือง กฎหมาย และเทคโนโลยีในปัจจุบัน ก่อให้เกิดทั้งโอกาส อุปสรรค และความผิดพลาด ในขณะที่เดียวกันก็เกิดความเสี่ยงด้วยเช่นเดียวกัน ดังนั้น การปฏิบัติงานด้านการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ว่าจะเป็น ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง หรือขนาดเล็ก ย่อมต้องเผชิญกับปัญหาและความเสี่ยงในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วย ความเสี่ยงจากทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก จากประเด็นดังกล่าว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงจำเป็นต้องทำความเข้าใจความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น ผลกระทบที่เกิดจากความเสี่ยง การเตรียมความพร้อมรับมือกับความเสี่ยง และการหาแนวทางในการบริหารจัดการความเสี่ยงที่เกิดขึ้นอย่างเหมาะสมต่อเนื่องและสม่ำเสมอ เพื่อลดผลกระทบหรือความรุนแรงจากปัจจัยเสี่ยงเหล่านั้น

จากข้อมูลข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึงการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านการคลัง ลดความผิดพลาดจากการดำเนินงานที่ก่อให้เกิดความเสียหายและไม่เป็นไปตามแผนงานที่วางไว้ เพื่อให้เกิดการใช้จ่ายงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดความคุ้มค่า และเกิดการทำงานด้านการคลังที่มีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะส่วนบุคคลของผู้ปฏิบัติงานด้านการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงในการปฏิบัติงานด้านการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่
3. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพของการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่
4. เพื่อเปรียบเทียบระดับประสิทธิภาพของการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล
5. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงกับการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่
6. เพื่อหาปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผู้ปฏิบัติงานด้านการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ที่มีลักษณะส่วนบุคคลต่างกัน มีระดับการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านการคลังที่แตกต่างกัน
2. ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงมีความสัมพันธ์กับการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่
3. ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงมีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

1.1 ตัวแปรต้น (Independent Variable) ประกอบด้วย 1) ลักษณะส่วนบุคคล คือ อายุ ระดับการศึกษา หน่วยงานที่สังกัด ตำแหน่ง และประสบการณ์ในการทำงาน 2) ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยง

แยกตามประเภทของความเสี่ยง 4 ด้าน คือ ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ ความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ ความเสี่ยงด้านการเงินและการรายงาน และความเสี่ยงด้านกฎหมาย และข้อกำหนดผูกพันองค์กร

1.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ประกอบด้วย การบริหารจัดการความเสี่ยง 5 องค์ประกอบ ตามหลักการของ COSO ERM 2017 คือ การกำกับดูแลกิจการและวัฒนธรรมองค์กร การกำหนด กลยุทธ์และวัตถุประสงค์ ผลการดำเนินงาน การทบทวนและปรับปรุงแก้ไข และข้อมูลการสื่อสารและการรายงาน

2. ขอบเขตด้านประชากรวิจัย คือ บุคลากรที่มีหน้าที่ปฏิบัติงานภายในกองคลัง จากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ ทั้งหมด 211 แห่ง จำนวน 400 คน

3. ขอบเขตด้านระยะเวลาจัดเก็บข้อมูล ระหว่างเดือน ธันวาคม 2563 ถึงเดือนมกราคม 2564

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับประชากรศาสตร์ ลักษณะส่วนบุคคล เป็นลักษณะทางประชากรศาสตร์ เช่น เพศ อายุ รายได้ ระดับการศึกษา สถานภาพทางครอบครัว ระยะเวลาในการปฏิบัติงานในองค์กร ลักษณะพฤติกรรมในการทำงานของบุคคล โดยสิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลและส่งผลต่อการปฏิบัติงานเป็นตัวชี้วัดถึงระดับความรู้ความสามารถ และเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการคัดเลือกบุคลากรเข้ามาทำงานในองค์กร บุคคลแต่ละคนจะมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันออกไป มีสาเหตุมาจากปัจจัยต่าง ๆ ขึ้นอยู่กับลักษณะส่วนบุคคล ซึ่งปัจจัยเหล่านี้จะทำให้ทราบถึงลักษณะส่วนบุคคลได้ชัดเจนขึ้น อีกทั้งคนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน อาจจะมีลักษณะทางจิตวิทยาที่แตกต่างกันเช่นกัน

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยง ความเสี่ยง คือโอกาสที่จะเกิดความผิดพลาด เสียหายจากเหตุการณ์หรือการกระทำใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อการทำงานขององค์กร ส่งผลให้การทำงานขององค์กรไม่ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยง หมายถึงสาเหตุและที่มาของความเสี่ยงที่ทำให้องค์กรไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร ซึ่งสามารถจำแนกได้ตามประเภทของความเสี่ยงทั้ง 4 ด้าน ดังนี้ 1) ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ เป็นความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบาย แผนการดำเนินงาน และนำไปปฏิบัติอย่างไม่เหมาะสม หรือไม่สอดคล้องกับปัจจัยภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก อันส่งผลกระทบต่อการทำงานขององค์กร 2) ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน เป็นความเสี่ยงที่เกิดจากระบบการปฏิบัติงาน คน เช่น การปฏิบัติงานไม่มีความต่อเนื่อง สิ่งอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานไม่พอเพียงหรือไม่เหมาะสมกับการใช้งาน บุคลากรขาดความรู้ ขาดทักษะในการปฏิบัติงาน และการลดจำนวนบุคลากรภายในองค์กร 3) ความเสี่ยงด้านการเงินและการรายงาน เป็นความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ และการควบคุมทางการเงิน การตัดสินใจทางการเงิน รวมทั้งการบริหารเงินงบประมาณ และการรายงานทางการเงิน 4) ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบและข้อกำหนดผูกพันองค์กร เป็นความเสี่ยงที่เกิดจากการฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนดต่าง ๆ และรวมไปถึง กฎระเบียบหรือกฎหมายที่มีอยู่ไม่เหมาะสม จนเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงาน การบริหารจัดการความเสี่ยง หมายถึง กระบวนการในการระบุความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นและสร้าง

ความเสียหายแก่องค์กร และการควบคุมความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม ยอมรับได้ มีการตรวจสอบควบคุมได้อย่างเป็นระบบ โดยได้รับการสนับสนุนและการมีส่วนร่วมจากหน่วยงานทุกระดับทั่วทั้งองค์กร

การบริหารความเสี่ยงองค์กรตามหลักการ COSO ERM 2017 ความหมายของความเสี่ยง (ตามนิยามของ COSO ERM 2017) หมายถึง ความเป็นไปได้ของเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อการบรรลุกลยุทธ์และวัตถุประสงค์ทางธุรกิจ เป็นเหตุการณ์ที่เป็นความไม่แน่นอน ซึ่งมีผลกระทบต่อวัตถุประสงค์และกลยุทธ์ขององค์กร เช่น คู่แข่งรายใหม่ เทคโนโลยีล้ำสมัย สินค้าไม่ตรงความต้องการของลูกค้า ผู้บริหารทุจริต เป็นต้น การบริหารความเสี่ยงองค์กร หมายถึง วัฒนธรรมองค์กร ความสามารถ และการปฏิบัติบูรณาการร่วมกับการกำหนดกลยุทธ์ และผลการดำเนินงาน ซึ่งองค์กรต่าง ๆ ต้องใช้ในการจัดการความเสี่ยงเพื่อสร้างรักษา และตระหนักถึงการเพิ่มคุณค่า เป็นกระบวนการที่กำหนดขึ้นโดยคณะกรรมการ ผู้บริหาร และบุคลากรของหน่วยงาน เพื่อใช้ในการกำหนดกลยุทธ์ของทั้งหน่วยงาน ใช้ระบุความเสี่ยงหรือเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ที่อาจมีผลกระทบต่อหน่วยงาน และบริหารความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่หน่วยงานยอมรับได้ โดยการบริหารความเสี่ยงตามแนวทางของ COSO 2017 ให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์ในบริบทของพันธกิจ วิสัยทัศน์ และค่านิยมหลัก ผ่านการเชื่อมโยงกลยุทธ์และวัตถุประสงค์ทางธุรกิจเข้ากับความเสี่ยง ซึ่งจะช่วยให้องค์กรสามารถวางแผนการบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กรเพื่อมุ่งสู่การสร้างคุณค่าให้แก่องค์กรได้ดียิ่งขึ้น

แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นรูปแบบหนึ่งของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาการเมืองการปกครองในระดับพื้นฐานของประเทศ ที่รัฐบาลให้อำนาจ หรือการกระจายอำนาจไปให้หน่วยปกครองท้องถิ่นเพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่นและชุมชน โดยมีองค์กรผู้รับผิดชอบ มีอิสระในการใช้ดุลยพินิจ มีเจ้าหน้าที่และงบประมาณในการดำเนินงานแยกออกจากราชการส่วนภูมิภาค แต่ยังคงอยู่ภายใต้การควบคุมของรัฐบาลกลางตามวิธีที่เหมาะสม การปกครองท้องถิ่นเกิดขึ้นเพื่อลดปัญหา และข้อจำกัดในการบริหารงานของรัฐบาลส่วนกลาง ที่ไม่สามารถดูแลประชาชนทั่วประเทศได้ทั่วถึง การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบทั่วไป มีอยู่ 3 ประเภท ได้แก่ องค์กรการบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ ได้แก่ เมืองพัทยา และกรุงเทพมหานคร

แนวคิดและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับงานการคลัง ส่วนงานคลังมีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดทำบัญชีงานเกี่ยวกับการเงิน การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การเบิกจ่ายเงินงบประมาณ และทะเบียนรับจ่ายเงินทุกประเภท การตรวจสอบใบสำคัญ ฎีกา เอกสารทางการเงิน การจัดซื้อจัดจ้าง การบำรุงรักษาทรัพย์สิน การจัดเก็บภาษี ประเมินภาษี การพัฒนารายได้ การจัดทำเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน เงินบำเหน็จ บำนาญ รวมถึงการออกใบอนุญาตและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ บุคลากรที่มีหน้าที่ในการปฏิบัติงาน และเป็นผู้ปฏิบัติงานจริงภายในกองคลังจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ ทั้ง 211 แห่ง จำนวน 400 คน

งานวิจัยฉบับนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ที่ใช้แบบสอบถามปลายปิด (Close-ended) เป็นการศึกษาที่เก็บรวบรวมข้อมูลด้านลักษณะส่วนบุคคล ข้อมูลปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยง และข้อมูลระดับประสิทธิภาพของการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ แล้วจึงนำข้อมูลมาประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ (SPSS)

การทดสอบคุณภาพเครื่องมือ ให้ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่านพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา โดยอาศัยดุลยพินิจว่าแต่ละคำถามมีความสอดคล้องกับเนื้อหาหรือไม่ โดยใช้เกณฑ์ในการให้คะแนนให้นำมาคำนวณค่า IOC โดยค่าที่ได้จะต้องมีค่าไม่ต่ำกว่า 0.5 และการทดสอบความน่าเชื่อถือ โดยนำแบบสอบถามไปทดสอบกับ 10% ของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์ Cronbach's Alpha โดยค่าที่ได้จะต้องไม่ต่ำกว่า 0.7

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม แบ่งเป็น 4 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบ ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงในการปฏิบัติงานด้านการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับประสิทธิภาพของการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ และส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่น

การวิเคราะห์ข้อมูล แบบสอบถามส่วนที่ 1 ใช้สถิติเชิงพรรณนาในการวิเคราะห์ คือ ค่าความถี่ (Frequencies) และค่าร้อยละ (Percent) แบบสอบถามส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3 ใช้สถิติเชิงพรรณนาในการวิเคราะห์ คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สมมติฐานที่ 1 สถิติที่ใช้ทดสอบ คือ One Way ANOVA สมมติฐานที่ 2 สถิติที่ใช้ทดสอบ คือ Correlation Analysis และสมมติฐานที่ 3 สถิติที่ใช้ทดสอบ คือ Multiple Regression

ผลการวิจัย

1. ผู้ปฏิบัติงานด้านการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ อยู่ในช่วงอายุ 30-39 ปี จำนวน 143 คน เป็นร้อยละ 35.75 ระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 235 คน คิดเป็นร้อยละ 58.75 หน่วยงานที่สังกัด คือ เทศบาล จำนวน 230 คน คิดเป็นร้อยละ 57.50 ตำแหน่ง ข้าราชการตำแหน่งประเภทวิชาการ จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 36.00 และมีประสบการณ์ในการทำงาน มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 41.25

2. ระดับความคิดเห็นของปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงในการปฏิบัติงานด้านการคลัง ผลรวมอยู่ในระดับมาก โดยค่าเฉลี่ยรวมที่ได้ 3.53 ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงมากที่สุด คือ ความเสี่ยงด้านกฎหมายและข้อกำหนดผูกพันองค์กร อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 รองลงมาคือ ความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 ความเสี่ยงด้านการเงินและการรายงาน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 และความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 ตามลำดับ

3. ระดับประสิทธิภาพของการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านการคลัง ภาพรวมอยู่ในระดับสูง โดยค่าเฉลี่ยรวมที่ได้ 4.08 มีระดับประสิทธิภาพสูงสุด ในด้านข้อมูลการสื่อสารและการรายงาน อยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 รองลงมา คือ ด้านผลการดำเนินงาน อยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 ด้านการทบทวนและปรับปรุงแก้ไข อยู่ในระดับสูง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 ด้านการกำหนดกลยุทธ์และวัตถุประสงค์ อยู่ในระดับสูง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 และด้านการกำกับดูแลกิจการและวัฒนธรรมองค์กร อยู่ในระดับสูง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ตามลำดับ

4. สรุปสมมติฐานที่ 1 ผู้ปฏิบัติงานด้านการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ที่มี อายุ, ระดับการศึกษา, หน่วยงานที่สังกัด และตำแหน่ง ต่างกัน มีการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านการคลังโดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณารายด้าน ตำแหน่งที่แตกต่างกัน พบความแตกต่างในด้านการกำกับดูแลกิจการและวัฒนธรรมองค์กร ผู้ปฏิบัติงานด้านการคลังที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านการคลังโดยรวมแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้าน พบความแตกต่างในด้านการกำกับดูแลกิจการและวัฒนธรรมองค์กร ด้านการกำหนดกลยุทธ์และวัตถุประสงค์ ด้านผลการดำเนินงานและด้านการทบทวนและปรับปรุงแก้ไข

5. สรุปสมมติฐานที่ 2 สรุปได้ว่า ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยง โดยรวมมีความสัมพันธ์กับการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่โดยรวม คิดเป็นร้อยละ 15.4 และเมื่อพิจารณารายด้าน ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงมีความสัมพันธ์กับการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการกำกับดูแลกิจการและวัฒนธรรมองค์กร คิดเป็นร้อยละ 24.4 ด้านการกำหนดกลยุทธ์และวัตถุประสงค์ คิดเป็นร้อยละ 22.3 และด้านผลการดำเนินงาน คิดเป็นร้อยละ 15.5

6. สรุปสมมติฐานที่ 3 ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงมีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ สรุปได้ว่า การมีอิทธิพลของตัวแปรอิสระ ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยง ต่อตัวแปรตามการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านการคลัง พบว่า ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงทุกด้านไม่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่

อภิปรายผล

1. การศึกษาการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล พบว่า กลุ่มเป้าหมายที่มี อายุ ระดับการศึกษา หน่วยงานที่สังกัด และตำแหน่งที่แตกต่างกัน มีการบริหารจัดการความเสี่ยงโดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า กลุ่มเป้าหมายที่มีตำแหน่งแตกต่างกัน พบความแตกต่างในด้านการกำกับดูแลวัฒนธรรมองค์กร และกลุ่มเป้าหมายที่มีประสบการณ์ในการทำงานที่แตกต่างกัน มีการบริหารจัดการความเสี่ยงโดยรวมแตกต่างกัน

สอดคล้องกับทฤษฎีของ สุนทรี พชรพันธ์ (อ้างถึงใน รัชญ์ชยา อ่อนคง, 2553, น. 13-14) ได้ให้คำอธิบายเกี่ยวกับประชากรศาสตร์ว่า บุคคลแต่ละคนนั้นมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกันออกไป ทั้งลักษณะที่มองเห็นได้จากภายนอกที่บุคคลคนอื่นสามารถมองเห็นได้และลักษณะภายในจิตใจที่ เช่น เพศ อายุ การศึกษาอาชีพ รายได้ สังคม และศาสนา เป็นต้น ดังนั้นการศึกษาถึงปัจจัยเหล่านี้จะทำให้ทราบถึงลักษณะส่วนบุคคลได้ชัดเจนขึ้น อีกทั้งคนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันก็อาจจะมีลักษณะทางจิตวิทยาแตกต่างกันเช่นกัน

2. ระดับความคิดเห็นของปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ผลรวมอยู่ในระดับมาก ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงมากที่สุด คือ ความเสี่ยงด้านกฎหมาย และข้อกำหนดผูกพันองค์กร รองลงมา คือ ความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ ความเสี่ยงด้านการเงินและการรายงาน และ ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัย ของ ปนัดดา ปริบุญณะ (2557) ได้ศึกษาเรื่อง ความเสี่ยงทางการคลังที่มีผลกระทบต่อความสำเร็จตามยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยขอนแก่น ตามหลักการบริหารจัดการที่ดี ผลการวิจัยพบว่า ความเสี่ยงทางการคลังที่มีผลกระทบต่อความสำเร็จตามยุทธศาสตร์ด้านระบบการบริหารจัดการที่ดีของมหาวิทยาลัยขอนแก่น ความเสี่ยงหลัก พบว่า ความเสี่ยงด้านกฎระเบียบ มีผลกระทบมากที่สุด รองลงมาคือ ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน และความเสี่ยงด้านการเงินการบัญชี ตามลำดับ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ มนสิชา แสวง (2553) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารความเสี่ยงของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ความเสี่ยงด้านการเงินและงบประมาณ มีความเสี่ยงอยู่ในระดับสูง แสดงว่าการบริหารงานด้านการเงินและงบประมาณของส่วนงานไม่สามารถยอมรับความเสี่ยงได้ ต้องจัดการกับประเด็นความเสี่ยงต่าง ๆ ในด้านการเงินและงบประมาณ

3. ระดับประสิทธิภาพของการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ผลรวมอยู่ในระดับสูง มีระดับประสิทธิภาพสูงสุดในด้านข้อมูลการสื่อสารและการรายงาน รองลงมาคือ ด้านผลการดำเนินงาน ด้านการทบทวนและปรับปรุงแก้ไข ด้านการกำหนดกลยุทธ์และวัตถุประสงค์ และด้านการกำกับดูแลกิจการและวัฒนธรรมองค์กร ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภณิดา วรทิวารัง (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ความสอดคล้องของการบริหารความเสี่ยงตามหลัก COSO ERM 2017 ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบของ COSO ERM 2017 ที่ปฏิบัติมากที่สุดคือ การกำกับดูแลและวัฒนธรรมองค์กร รองลงมาคือ การกำหนดกลยุทธ์และวัตถุประสงค์ ผลการดำเนินงาน การทบทวนและปรับปรุงแก้ไข และสารสนเทศ การสื่อสาร และการรายงานผล และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิรุณ ภาสกา (2560) ได้ศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพของการบริหารความเสี่ยงตามกรอบ COSO ERM ในมุมมองของนักบัญชีการไฟฟ้านครหลวง ผลการวิจัยพบว่า การบริหารความเสี่ยงตามกรอบ COSO ERM มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลในการประเมินความเสี่ยง คือ การทบทวนและการปรับปรุง มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลในการจัดการความเสี่ยงและการจัดทำแผนการบริหารความเสี่ยง คือ การกำกับดูแลและวัฒนธรรมองค์กร และการทบทวนและการปรับปรุง มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลในการรายงานและการติดตามผล คือ การกำกับดูแลและวัฒนธรรมองค์กร และการทบทวนและการปรับปรุง มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลโดยรวมของการบริหารความเสี่ยงของฝ่ายบัญชี คือ การทบทวนและการปรับปรุง และข้อมูลการ

สื่อสารและการรายงานผล ดังนั้นจะเห็นว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของการบริหารความเสี่ยงอย่างมาก คือ การทบทวนและการปรับปรุง การกำกับดูแลและวัฒนธรรมองค์กร และข้อมูลการสื่อสารและการรายงานผล

ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการศึกษาการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล จะเห็นได้ว่า ลักษณะส่วนบุคคลมีอิทธิพลและส่งผลต่อการทำงาน และการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กร เป็นตัวชี้วัดถึงระดับความรู้ความสามารถ องค์กรควรใช้ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลดังกล่าวในการประกอบการตัดสินใจ และวางแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงที่มีความเหมาะสม เพื่อให้เกิดการทำงานที่มีประสิทธิภาพต่อไป

2. จากผลการศึกษาระดับความคิดเห็นของปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ จะเห็นได้ว่า ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่าง ๆ เช่น ความไม่ชัดเจน และการเปลี่ยนแปลงของกฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้อง ความผิดพลาดจากการปฏิบัติงาน การขาดแคลนบุคลากร การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี การกำหนดนโยบายขององค์กรและรัฐบาล เป็นต้น ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงเหล่านี้ เป็นความเสี่ยงที่เกิดทั้งจากภายในองค์กร และภายนอกองค์กร ซึ่งความเสี่ยงเหล่านี้ย่อมส่งผลกระทบต่อการดำเนินขององค์กรทั้งสิ้น องค์กรจึงควรมีการตรวจสอบความเสี่ยงที่เกิดขึ้นภายในองค์กรอย่างสม่ำเสมอ เพื่อนำข้อมูลไปใช้ประกอบการวางแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงต่อไป

3. จากผลการศึกษาระดับประสิทธิภาพการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ผู้บริหารองค์กรควรให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กร ส่งเสริมให้พนักงานตระหนักว่าเป็นหน้าที่ของทุกคนในองค์กรที่จะต้องร่วมกันบริหารความเสี่ยงขององค์กร ให้อยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้ มีการกำหนดกลยุทธ์ที่เหมาะสม มีการกระจายนโยบายไปสู่พนักงานทุกระดับ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน ส่งเสริม และพัฒนาศักยภาพของบุคลากรอยู่เสมอ เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในกฎ ระเบียบ และวิธีปฏิบัติที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงาน มีการจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร มีการทบทวนและปรับปรุงการบริหารจัดการความเสี่ยงอยู่เสมอ เพื่อให้เกิดความเสี่ยงในระดับที่น้อยที่สุด

4. จากผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงกับการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ จะเห็นได้ว่าปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงโดยรวมมีความสัมพันธ์กับการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่โดยรวม ดังนั้น หากองค์กรสามารถลดปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงได้ การบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กรก็จะมีประสิทธิภาพมากขึ้นเช่นเดียวกัน

เอกสารอ้างอิง

- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2563). **สรุปข้อมูล อบท. ทั่วประเทศ. สืบค้นเมื่อวันตุลาคม10,2563** จาก <http://www.dla.go.th/work/abt/>
- เกศริน เดิศกุล. (2552). **การปฏิรูปโครงสร้างและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. สืบค้นเมื่อวันตุลาคม 10,2563** จาก https://www.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_parcy/ewt_dl_link.php?nid=36437
- คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง และระบบการควบคุมภายใน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (2553). **คู่มือการบริหารความเสี่ยง มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. สืบค้นเมื่อวันตุลาคม15,2563** จาก <https://web.agri.cmu.ac.th/qa/control/2553/RM53.pdf>
- ดร.อนรรักษ์ อนันทนาธร. **ความรู้เกี่ยวกับการบริหารส่วนท้องถิ่น. สืบค้นเมื่อวันตุลาคม28,2563** จาก <http://bkf-sao.go.th/UserFiles/File/Sao/1.human%20resource%20Management%20Local.pdf>
- ไททัศน์ มาลา. (2554). **การปกครองท้องถิ่นไทยในระยะเปลี่ยนผ่าน. สืบค้นเมื่อวันตุลาคม12,2563** จาก http://acad.vru.ac.th/Journal/03_1-2.pdf
- ธงชัย ทองมา และธีระวัฒน์ จันทิก. (2558). **การบริหารจัดการความเสี่ยงกับการบริหารการเปลี่ยนแปลงองค์กรในยุคโลกาภิวัตน์. สืบค้นเมื่อวันตุลาคม29,2563** จาก <https://he02.tci-thaijo.org/index.php/Veridian-E-Journal/article/view/48321/40137>
- ชนเสวี เจริญเมือง. (2550). **ความหมายของการปกครองส่วนท้องถิ่น. สืบค้นเมื่อวันตุลาคม26,2563** จาก <http://bkf-sao.go.th/UserFiles/File/Sao/1.human%20resource%20Management%20Local.pdf>
- ธีระศักดิ์ ใจห้าว. (2562). **ความมีประสิทธิภาพของการบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร ด้านการเงิน การบัญชี และงบประมาณ ของกองทัพอากาศไทย. สืบค้นเมื่อวันตุลาคม30,2563** จาก <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/JFAC/article/view/179245>
- ปนัดดา ปริพนธ์. (2557). **ความเสี่ยงทางการคลังที่มีผลกระทบต่อความสำเร็จตามยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยขอนแก่น ตามหลักการบริหารจัดการที่ดี. สืบค้นเมื่อวันตุลาคม30,2563** จาก https://cdn.fbsbx.com/v/t59.270821/120206952_383820359678074_2434516677146394420_n.pdf/Panudda-Paripunnafulltext.pdf?_nc_cat=109&ccb_nc_ohc=nZThidb2BssAX_=cdn.fbsbx.com&oh=3c5a82488137315d9f8e82adef8997df&oe=604DF252&dl=1
- พรจิรา ปัญญาฟู.(2559).**การศึกษาข้อมูลส่วนบุคคล ลักษณะบุคลิกภาพ และสภาพแวดล้อมในการทำงานที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าทำงานในองค์กร: กรณีศึกษาของพนักงานระดับปฏิบัติการเจนเนอเรชั่นวาย (GenerationY) ในเขตกรุงเทพมหานคร.สืบค้นเมื่อวันตุลาคม17,2563** จาก http://dspace.bu.ac.th/jspui/bitstream/123456789/3055/1/pomjira_pany.pdf?fbclid=IwAR2CylogzsWIK9oIsARxNZqRYgPQ_L9eLZRyZ9xCHuNSvb3THLP2v7fiqpg
- พิรุณ ภาสดา. (2560). **ประสิทธิผลของการบริหารความเสี่ยงตามกรอบ COSO ERM ในมุมมองของนักบัญชีการไฟฟ้านครหลวง. สืบค้นเมื่อวันตุลาคม23,2563** จาก http://ethesisarchive.library.tu.ac.th/thesis/2017/TU_2017_5902020139_7913_7156.pdf

- พิศมัย ชลภักตร์. (2554). การบริหารความเสี่ยงของคณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. สืบค้นเมื่อวัน
ตุลาคม 28, 2563 จาก <http://cmuir.cmu.ac.th/handle/6653943832/16904>
- ภณิดา วรทวิธารง. (2561). ความสอดคล้องของการบริหารความเสี่ยงตามหลัก COSO ERM 2017 ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. สืบค้นเมื่อวันตุลาคม 25, 2563 จาก
http://ethesisarchive.library.tu.ac.th/thesis/2018/TU_2018_6002020524_9237_9571.pdf
- มนสิชา แสวง. (2553). การบริหารความเสี่ยงของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่. สืบค้นเมื่อวันตุลาคม 28, 2563 จาก
<http://cmuir.cmu.ac.th/handle/6653943832/16773>
- มหาวิทยาลัยทักษิณ. (2555). คู่มือการบริหารความเสี่ยง มหาวิทยาลัยทักษิณ. สืบค้นเมื่อวันตุลาคม 17, 2563 จาก
http://www2.tsu.ac.th/planoffice/main/files_sec2/20120815145503Risk%20management%20ManMan%202012.pdf
- รัฐพงศ์ รัตนพันธ์ศรี. (2562). ความสอดคล้องระหว่างการบริหารความเสี่ยงในหน่วยงานภาครัฐกับการบริหารความเสี่ยงตามกรอบแนวคิด COSO ERM 2017: กรณีศึกษาสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน (ส่วนกลาง). สืบค้น
เมื่อวันตุลาคม 29, 2563 จาก <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/JFAC/article/view/206217>
- รุ่งรัตนา เจริญจิตต์. (2555). การปฏิรูปกรุงเทพมหานคร. สืบค้นเมื่อวันตุลาคม 11, 2563 จาก
https://tdc.thailis.or.th/tdc/browse.php?option=show&browse_type=title&titleid=327902.
- เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ. (2555). ความหมายของการปกครองส่วนท้องถิ่น. สืบค้นเมื่อวันตุลาคม 26, 2563 จาก
<http://bkf-sao.go.th/UserFiles/File/Sao/1.human%20resource%20Management%20Local.pdf>.
- วชิรวัชร งามละม่อม. (2558). แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์. สืบค้นเมื่อวันตุลาคม
17, 2563 จาก https://learningofpublic.blogspot.com/2015/09/blogpost_11.html?m=1&fbclid=IwAR18a-ygO-j0qYI8S0yBhXZ7HsgKX4iINSiYQxYQpUP4pyyjjvzcLr9b5dZY
- วีระศักดิ์ เครือเทพ. (2555). กลยุทธ์การปรับตัวทางการเงินการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายใต้
ภาวะวิกฤต. สืบค้นเมื่อวันตุลาคม 27, 2563 จาก <http://www.kpi.ac.th/knowledge/book/data/546>.
- สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (วว.). (2558). แผนบริหารความเสี่ยง วว. พ.ศ. 2558.
สืบค้นเมื่อวันตุลาคม 15, 2563 จาก
<https://www.tistr.or.th/tistr/code/tistrorg/report/file/%E0%B9%81%E0%B8%9C%E0%B8%99%E0%B8%9A%E0%B8%A3%E0%B8%B4%E0%B8%AB%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%84%E0%B8%A7%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B9%80%E0%B8%AA%E0%B8%B5%E0%B9%88%E0%B8%A2%E0%B8%87.pdf>.
- สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข. (2560). คู่มือบริหารความเสี่ยง 2560. สืบค้นเมื่อวันตุลาคม 18, 2563 จาก
<https://www.hsri.or.th/researcher/download/guide/detail/8792>.
- สายฝน วงศ์สุวรรณ. (2558). การจัดการความเสี่ยงด้านการเงินของกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. สืบค้นเมื่อวันตุลาคม 27, 2563 จาก <http://cmuir.cmu.ac.th/jspui/handle/6653943832/48584>.
- อธิญา รัตนมา. (2561). ผลกระทบของการจัดการความเสี่ยงที่มีต่อคุณภาพรายงานการตรวจสอบภายใน
งานกองคลังสำหรับเทศบาลในประเทศไทย. สืบค้นเมื่อวันตุลาคม 30, 2563 จาก
<https://kb.psu.ac.th/psukb/handle/2016/12578?mode=simple>.